jag sade nej och återvände till min tarfliga kammare på Kallö slott och återigen läte min herr frände, herr Erik Banér, få mig i sina händer. Visserligen får han till konung Kristian betala den stora plikt, som blifvit stadgad, i den händelse han låter mig rymma, men hvad gör det honom. Han är ju så rik. Dessutom skall jag, så snart jag kommer fram till ett lugnt ställe, där jag kan få tid att skrifva, låta honom i bref veta, att huru stor den plikt än må vara, som han får betala, skall jag ersätta honom förlusten, då jag kommer hem till mitt kära fäderne gods i Sverige....Om mina förvaltare icke hafva samlat för mig räkning så mycket, utan fyllt egna pungar med mina inkomster.... nåväl, då få mina underhafvande, mina arrendatorer, mina torpare i förskott betala summan. Och hårdt skall det sitta, om jag icke skulle kunna därjämte samla en rund summa till början af mitt stora fosterländska företag att befria Sverige från danskarnas ok.

(Forts.)

JUDINNAN.

Svensk original.

—af—

A. L.

I.

Dagen efter balen.

Bertha hade fyllt 16 år. Det var i går hennes födelsedag; den hade firats med mycken glädje och stråt. Alla hennes jämnåriga och vänner hade samlats hos Berthas föräldrar till bal, hvars drottning hon hade varit. Hon hade varit glad, ja yr i kretsen af sina vänner. Hon hade intagit de unge männen med sitt vackra utseende och sin okonstlade glädtighet, de gamla med sitt välvilliga leende och sin aldrig tröttnande uppmärksamhet och alla sina kamrater, d. v. s. flickorna, med sitt glada skämtsamma prat.

Ej underligt, att hon var glad. Hon var ett af lyckans bortskämda barn. Hennes föräldrar voro rika; de dyrkade sin dotter, de hade omgifvit henne med allt skönt och angenämt, skyddat henne för allt ondt och, bäst af allt, likväl ej bortklemat hennes naturliga friska och goda karktär. Hon hade blifvit uppfostrad med en friskhet till själ och kropp och ett vaket öga för rätt och plikt, som är ganska sällsynt bland vårt uppväxande släkte.

Med allt detta, hvad orsakade molnet på hennes panna denna morgon? Hon var nyss klädd och hade gått ur sin sängkammare in i sin helgedom, sitt eget lilla kabinett. Detta rum med sina fåglar och blommor, sina taflor och böcker och all den lyx, hvarmed hennes ömma föräldrar hade utstyrt det, var så förtjusande, som någon ung flicka kan drömma sig, och utgjorde ämnet för hennes jämnårigas beundran och afund. Där stod hon nu vid det lilla bordet öfverlastadt med gårdagens presenter och prydnader. Hon tog dem alla i sin hand, den ena efter den andra, men lade dem likgiltigt tillbaka. Blott ett armband utaf pärlor, hennes fars gåfva, kysste hon flera gånger, innan hon lade det tillbaka i sitt fodral och knäppte omsorgsfullt tillhopa. Hon tog slutligen en bok af bordet, satte sig att läsa, men slog den häftigt tillsammans och kastade sig i soffan, borrande ansiktet i den hvita baldräkten, hennes mors stolthet, och grät. Småningom stillades hennes sorg, och hon låg liksom försänkt i djupa tankar; därur väcktes hon af moderns vänliga stämma:

— Barn, hvad fattas dig igen? Jag kan ej begripa din sorg.

— Ack, mamma, svarade flickan, resande sig — hur skulle du det! Jag kan det ju icke själf.

— Men låt oss då en gång tala förstånd, så kanske vi kunna lära oss förstå, sade modern. För denna gång bannade hon ej sin flicka för den oordning, hon fann i hennes rum, utan drog henne vänligt till sig, då hon satte sig ned, undanskjutande den illa tilltygade baldräkten. — Säg då en gång barn, hvad fattas dig i världen?

— Intet, älskade mamma, men....

— Hvarför då gråta så förtvifladt? Därute visar du en yster glädtighet. Är det då allt förställning?

— Ack nej, jag är så glad, så tacksam; skulle jag ej vara det, — sade hon, leende mellan tårarna. — Men det är ibland, då jag är ensam, som jag blir ledsen, jag vet ej hvarför. Emmy Bilt, min bästa vän, som också nyss fyllt 16 år, var inte här i går. Vet du hvarför — mamma?

— Ja visst, hon anser ju dans för orätt; stackars barn, hon har blifvit så uppfostrad, att hon fruktar spöken midt på ljusa dagen; hennes föräldrar ha med all sin välmening dock skrämt henne från all ungdomlig, oskyldig glädje.

— Nej, mamma; det är ej så, hon är glad som en lärka. Dessutom säger hon, att hon vet alls inte, om dansen är så farlig; men i går kunde hon omöjligt hafva lust därtill; det var hennes konfirmationsdag, och du vet, mamma lilla, hon hade också fått så vackra gåfvor af föräldrar och vänner. Af sin pappa ett kors, jag tycker så mycket om kors, och en bibel så vacker, och inuti pärmen de skönaste ord, skrifna af hans egen hand. Många andra saker fick hon ock; hon var så glad och lycklig.

— Är du afundsjuk, stygga barn? Har du ej fått allt, du kunde önska?

— Ack, mamma, förlåt mig; men otacksam är jag ej. Det finns dock icke något "Nya Testamente" i min bok och ingen — nej aldrig någon konfirmation för mig; jag, jag är judinna. — Hon föll härvid på knä och gömde ansiktet i sina händer.

— Tokiga barn, hvem har satt dessa myror i ditt hufvud? Kom nu ned till frukosten, och låt dessa griller fara, så att pappa ej behöfver sakna sin pullas solsken, och var nu snäll. Tror du inte, att vi varit lyckliga som judar hela vårt lif och vårt folk så mångfaldiga leder tillbaka. Pappa tål dessutom ej att höra talas härom; jaga därför bort de tankarna så fort som möjligt.

Mor och dotter följdes åt tigande, den förra hvälfde planer i sitt sinne, hur hon skulle skilja Bertha från hennes kristna vän. Ehuru, tänkte hon, jag är så liberal; för mig finge hon gärna bli kristen, om det kan göra henne lycklig; men det går inte an för pappa.

Bertha var ej heller utan funderingar: men innan hon steg öfver tröskeln till salen, strök hon handen öfver pannan liksom för att bortjaga det lätta moln, som ännu hvilade där; sedan ilade hon gladt fram till fadern, som hälsade henne med en kyss på pannan och ett belåtet leende.

— Jag tror man hade roligt i går, sade han efter en stund.

— Ja, tack, älskade far, svarade Bertha kyssande hans hand, men yttrade intet vidare om den lysande festen.

Så snart hon blef ledig att gå ut, skyndade Bertha till Bilts. Emmy var ej hemma, då hon inträdde i hennes lilla trefliga rum. Där stod allt så prydligt i morgonens solsken, vittnande om ägarinnans smak och ordning. I fönstret stodo några vackra växter — icke rara — men angenäma och välluktande; ett par nyss utsprungna törnrosor, en hvit nejlika, några fucksier och pelargonier i blom utgjorde hela orangeriet; men de gåfvo åt rummet ett utseende af prydlighet och elegans, som den enkla möbleringen icke ensam kunnat åstadkomma. Ett trefligt skrifbord och en liten hylla med få, men väl valda böcker, fullbordade att gifva rummet ett hemtrefligt utseende.

Bertha hade knappt hunnit se sig om, innan en röst kallade henne från det närgränsande rummet, och då hon skyndade att hörsamma kallelsen, inträdde hon i fru Bilts lilla förmak, där ägarinnan själf nu halflåg i en emma; hon var ofta sjuk och just i dag ovanligt lidande.

— Vill du inte sitta ned hos mig så länge? Emmy kommer snart, fortsatte den vänliga rösten.

— Ack jo, så gärna, om jag får. Hur mår tant i dag? frågade Bertha, i det hon gick fram och kysste hennes händer, dem hon sträckt ut emot henne, och blickade in i hennes vänliga och glada, ehuru bleka och tärda anlete.

— Hur mår du själf i dag, mitt barn, var det roligt i går?

— Ja — ja visst, men jag saknade Emmy så mycket.

— Hon saknade också dig; och hon skall nu bli bra glad att se dig.

— Ack tala om för mig allt, hur var det tant, älskade tant, jag tänker därpå mycket, mer än jag borde, säger mamma.

— Jag har intet att säga, svarade fru Bilt sorgset. Dina föräldrar vilja ej låta dig deltaga i vår gudstjänst. Du måste bedja Gud, att han må leda dig, du måste också bedja honom för dem, att han ville beveka deras hjärtan; ty det är hans vilja att draga er alla till sig; men jag tror, vi kunna på intet annat sätt verka, än genom bön. Han utför själf sin sak, och han hörer våra böner. Därför, bed barn; du kan ju ändå bedja!

— Ja litet, men lär mig bättre, — och den unga kvinnan knäföll vid den gamlas fötter, knäppte sina händer tillsammans i hennes knä och såg forskande och väntande upp i hennes ansikte med sina kloka, allvarliga ögon.

Fru Bilt höjde sina blickar mot himlen och bad så innerligt till sin "dyre Frälsare", att han ville taga detta lam på sina axlar och bära det hem till fårahuset; att han ville trösta och hjälpa henne under vägen; att han ville beveka hennes föräldrars hjärtan och böja deras öron, att äfven de måtte förnimma hans kallelse, så att de alla finge endräkteligen vandra tillsammans och slutligen hinna den saliga hamnen, den dyra frälsarefamnen.

Berthas hufvud sjönk under bönen allt djupare ned; och när den var slut, steg hon stilla upp och gick in i Emmys rum, där hon kastade sig ned gråtande — ingen störde henne.

Sedan häftigheten något lagt sig, gick hon fram till Emmys bokhylla, tog bibeln och slog upp vid ett af Emmys märken. Hennes ögon föllo då på Joh. 10: 14. "Jag är den gode herden" etc.; hon lade åter boken tillsammans och satte sig ned med hufvudet lutadt i handen. Hon hade ej sutit länge, förrän Emmy kom.

Muntert sjungande kom hon in, sprang fram till Bertha, hälsade henne med en kyss så hjärtligt välkommen. De båda flickorna voro snart i muntert prat om allehånda småsaker. De voro skolkamrater, hade upplefvat många glada dagar tillsammans; och de få sorgsna, de delat med hvarandra, voro icke mindre kära att minnas.

Berthas föräldrar hade satt henne i en kristen skola, hon skulle icke läsa religion, hettes det; hon är alldeles för ung att tänka på sådant — hon var då 10 år gammal — och det blir tids nog att tänka på den saken. Hennes mor var alldeles likgiltig för, hvilka åsikter hon inhämtade i detta ämne; och fadern, som själf undervisade sina barn i de heliga skrifterna, enligt judarnas lära, tviflade alls ej på sitt eget stora inflytande på sitt barn, då den tid kunde komma, att hon började fundera, mellertid åren gingo. Bertha växte upp och hörde dagligen ehuru på afstånd sina kamraters andaktsöfningar, lyssnade begärligt till undervisningen i den kristna religionens sanningar — under det hon skenbart likgiltig sysselsatte sig med något handarbete i en aflägsen vrå af skolrummet. Mest af allt inverkade dock på henne Emmys frimodiga och glada bekännelse, som ofta sväfvade på hennes läppar, utan all tanke på, att hennes åhörarinna var föräldrars fromma och kristliga umgängelse, hvilka aldrig ändrade sitt tal eller vanor för främlingar, utan i hvars hem hon ofta fick deltaga i kristliga sånger och hjärtliga böner, äfvensom höra månget härligt kapitel ur Nya eTstamentet föreläsas. Allt detta hade omedvetet gladt hennes unga hjärta, som så öppet och fritt utvecklade sig för allt skönt och fröjdefullt.

Nu först på sista tiden, då den kära barndomsvännen bereddes till sin första nattvardsgång, grep henne det svåra i hennes egen belägenhet; och gång efter annan hade hon utbrustit i häftig gråt utan klart veta hvarför, och utan att själf leda något sammanhang mellan dessa återkommande utbrott af smärta; utan för hvarje gång afskakade dem, såsom nattregnet vid morgonvindens fläkt afskakas af rosenbusken, som står där åter lika leende, blott ännu mera glänsande i morgonsolens sken och går med fröjd en ny dag till mötes. Så stod Bertha än i lifvets morgon glittrande af solens första strålar, och lifvet log så rosenrödt. —

Men i går då Emmy nekat komma på balen och talat om den allvarliga akt, hon i stället skulle begå, då hade det klämt hårdt till om Berthas hjärta, och ehuru hon hela aftonen varit idel strålande leende mot hela världen, så hade hon dock själf alltjämt känt taggen sitta kvar uti sitt eget bröst. Om morgonen återkom allt med förnyad styrka i hennes minne, och nu kändes det, tyckte hon, som hade det gripit henne helt fast och ville ej mera släppa henne.

Sedan hon en stund deltagit i vännens glada prat, föll hon henne häftigt gråtande om halsen och utropade:

— Nej, aldrig blir jag så lycklig som du.

Emmy förstod henne, tryckte henne ömt till sitt hjärta och lyckades snart med smekningar och kärleksfulla ord att framlocka leendet på läpparne, så vana vid att le. Och så måste de skiljas.

II.

Julottan.

Bertha mötte sina föräldrar med glada och vänliga blickar och ord, och ehuru hennes prat den dagen ej var så kvittrande gladt som vanligt, var det dock nog att tillfredsställa det ömma fadershjärtat.

Herr Balak, Berthas far, var en rik man, och hela hans lefnadssätt vittnade därom. Hvart man vände sina blickar i hans praktfulla våning, möttes man af smak och elegans. Bertha var allt för van därvid, för att därvid kunna finna något behag; men hennes kloka föräldrar hade tidigt vant henne vid arbete, nyttig och bildande sysselsättning, så att hon aldrig kännt den rikedomens tyngd, som består i leda vid detta lifvets goda.

Förmiddagarne arbetade mor och dotter tillsamans och hade angenäma timmar i stillhet med hvarandra, sedan skolan nu icke längre upptog dotterns tid. Detta var ännu för dem båda så nytt, att de njöto däraf i fulla drag, och ännu aldrig hade de funnit dessa timmar långa nog; men husliga bestyr och de yngre barnens skötsel upptog mycket af moderns tid, och någon del af förmiddagen tilläts Bertha att ägna åt umgänge med sina fordna skolkamrater, hvilka dels besökte henne, dels då af henne besöktes. Ofta företogs gemensamma promenader i vagn af hela familjen, utfärder och hvarjehanda förlustelser, men äfven besök af allvarligare art förekommo.

Grosshandlaren Balak var en af de få judar, som ännu hafva någon religion och vörda dess föreskrifter. Han var frikostig i allmiseutdelande, hvilken merändels gick genom fruntimrens händer, och många voro de stunder, Bertha med sin mor tillbragte i de fattigas boningar, hvarest hon, modern, utdelade riklig lekamlig hjälp och många goda råd för detta jordiska.

De rika samla alltid med eller mot sin vilja fattiga omkring sig — det blir läte en beröring, och i följd af bekantskap med än den ena än den andra hjälphustrun och deras bekantskaper, hade det utväxt till en vid krets af både judar och kristna, bland hvilka fru Balak och hennes dotter rörde sig.

Naturligtvis iakttog herr Balak som verklig jude — huruvida han verkligen var det i hjärtat, eller det blott var ett envist fasthållande af gamla fördomar, det lämna vi därhän — äfven judedomens påbud och gudstjänst, så vidt det lät sig göra i våra tider.

Han hade själf tidigt lärt sin dotter det hebreiska språket och föreläste lagen och profeterna på detta språk för dem af sitt husfolk, som voro judar, ty de måste alla känna detta språk, så var hans fordran. Bertha hade således tidigt blifvit införd i Gamla Testamentets hemligheter på det oförfalskade språk, på hvilket de heliga männen författat detsamma. Hon kände Mose böcker från perm till perm; hon läste Davids psalmer utantill och sjöng dem med sin rena röst till de skönaste melodier, dels gamla af fadern samlade och därtill satta, dels nya af honom komponerade. Musiken var i detta hem högt älskad; fadern var i den konst rikt begåfvad, och hela familjen kunde med rena röster instämma i dessa sånger. Allt bidrog att göra detta hem till ett af de angenämaste, man kunde finna; och dock — medelpunkten för all denna lycka, allas älskling, ja nästan dyrkade afgud, började draga tunga suckar och kästa längtande blickar bortom all denna härlighet och lycka.

Det dröjde ej länge, förrän äfven fadern började märka den dolda oro, som kämpade i Berthas inre. Det var i synnerhet vid deras gemensamma andaktsstunder, som det blef henne svårast att bekämpa sig; hon brast då ofta ut i häftig gråt och skyndade bort, så snart bönen var förbi. Då det ej kom till dylika utbrott, visade dock hennes bleka allvar, att något tyngde på hennes hjärta; men dessemellan var hon åter ofta såsom förr och alltid vänlig och glad i bemötandet af omgifningen.

Herr Balak började rådgöra med sin hustru om bästa sättet att förströ "flickan", och tusen nya lustbarheter påfunnos; men i stället att afhjälpa det onda, tycktes det snarare förvärra detsamma.

Så hade en sommar och höst förgått, och julen nalkades med stora steg. Bertha var naturligtvis mycket sysselsatt med julklappar till hemmet, gåfvor till fattiga, fester för barn, med allt sådant, hvartill rikedomen kan användas att fira den stora högtidens glädje, utan att därför förskaffa någon sann julfröjd. Det var vanligt, att barnen äfven bland judarna bevistade julottan för att fröjdas åt ljusen, sången och allt väsen och bräk. Berthas begäran att få gå till kyrkan julmorgonen var således alls ej oväntad; modern drog dock på sitt bifall, men gaf det slutligen, i synnerhet för att ej oroa pappa, som ej kunde fatta dessa betänkligheter. Bertha fick således löfte att gå, och Emmy skulle komma och hämta henne.

Då de båda flickorna inträdde i kyrkan, var ännu ej eläreringen fullständig; de satte sig i en bänk midt emot predikstolen och väntade. Bertha var idel längtan, hon visste ej rätt efter hvad, men denna jul hade länge legat i hennes tankar. Hon satt där nu i spänd väntan på, hvad som skulle komma; att det skulle bli något nytt, visste hon, ehuru hon många gånger förr bevistat samma högtidliga gudstjänst.

I ett ögonblick uppstämde orgeln ett väldigt "Hosianna", alla röster instämde, och med detsamma höjdes skenet af gaslågorna, så att man tyckte sig sväfva i ett haf af ljus och musik. Bertha visste ej, hvar hon var, om i himlen eller på jorden; hon stod upp mekaniskt med de andra, hon sjöng ur djupet af sin själ "Hosianna Davids son". Hennes ögon strålade af en nästan onaturlig glans; hon ådrog sig mångas uppmärksamhet genom det ovanligt tidiga i sitt föredrag tillika med det hänförande sköna i hela hennes nu öfverjordiska uttryck, som förhöjde behaget i hennes alltid vackra ansikte; men hon störde ej däraf, ty hon anade det ej.

Då musiken tystnade, nedsjönk hon utmattad, nästan tröstlös på bänken; hennes himlafärd hade nått sitt slut, och i ett missmodigt tillstånd återkom hon till jorden.

Då började predikanten tala; hon lyfte upp sina ögon till honom och följde med uppmärksamhet hans ord.

— I dag är eder födder Frälsaren, som är Kristus, Herren i Davids stad! så började han — är han född? tänkte Bertha; är han det — då måste ju allt annat fara — och hon hörde vidare om herdarna, om de vise männen, om barnet i krubban; det förekom henne som en ny, hittills aldrig hörd, skön saga; och hon lyssnade begärligt med mer och mer stegradt intresse, dock ännu liksom på något, hvilket låg utom hennes uppfattning.

Då efter en stund predikanten började hänvisa på Gamla Testamentets löften — om "kvinnans säd" — om löftet till Abraham och Jakob, huru alla släkten på jorden skulle i deras säd blifva välsignade — om Moses, Davids och alla profeternas fingervisningar på Messias; da vaknade det liksom ett nytt lif i Berthas bröst, hennes ögon tycktes sluka hvarje ord af predikantens mun — hennes läppar öppnades liksom för att tala, och i hennes inre ropade det högt: ja, detta är sannt — detta vet jag, så skulle han komma.

När då slutligen predikanten med Frälsarens egna och alla apostlarnes ord visade, huru alla dessa profetior blifvit fullbordade i honom, huru icke en prick af lagen var förbigången, eller utstruken, då brast hennes ögons källor, och hon föll i en stilla salig gråt, lutande sig fram med hufvudet i sina hopknäppta händer. Allt stod på en gång klart för hennes själs öga: allt var sannt; hvad betydde nu för henne hela jorden. Intet bekymrade henne, allt var salighet i detta ögonblick.

Då gudstjänsten var slut, följde hon tyst och stilla Emmy till hennes hem och hälsade den kära gamla tanten, hvilket alltid var en högtid för dem båda.

— Nu skola mina flickor berätta mig, hvad godt ni hörde i dag, Emmy, sade modern, vändande sig till sin dotter, för att icke sätta judinnan i förlägenhet med denna fråga.

— Ack, mamma, jag var så kall, så likgiltig i dag i kyrkan, att jag kan aldrig förlåta mig det. Jag vet inte, hvad han sade; jag var trött och kom äfven till att tänka på andra saker — min vackra muff, du gaf mig i går — och fröken M:s nya hatt, som säkert också var en julklapp — och så blef jag så störd, att jag kan aldrig förlåta mig det.

(Forts).

FITS varaktigt botat genom Dr. Kline's store Nerv-Återställare

Konsultation, personlig eller skriftlig, afhandling och $2 proflaska fritt. Varaktigt botande, icke endast temporär befrielse, för nervösa orospåbundenheter, Epilepsi, Kramp, St. Vitus Dans, Matthet, Svaghet. Grundad 1871. DR. R. H. KLINE, Ld., 931 Arch St., Philadelphia.

Barlow's Indigo-Blå vill icke fläcka eller stimma klader

I bruk för 50 år är bevis att det är det bästa. Alla diverse handlare sälja det. Fria profver sändas pr. post. Adam Pfromm & Co. WHOLESALE DRUGGISTS, 233 North 2nd St., Philadelphia

Paxtine TOILET ANTISEPTIC

Håller andedrägten, tänderna, munnen och kroppe nanticeptiskt fri från osunda sjukdomsfrön och motbjudande lukt, som vatten, såpa och tandpulver ensamt icke kan göra. Ett bacilldödande, smittoförebyggande och luktrenande toilett-reki visit af sällsynt förträfflighet och anordning. — Ovärderlig för inflammation i ögon, strupe och näs- och lifmoderkatarr. I drog- och tollett-affärer, 50c, eller betald i förskottmed posten.

Stor proflaska med "Health and Beauty" book sänd fritt.

The Paxton Toilet Co., Boston, Mass.

En vacker och nyttig present.

EXTRA FINT

Brefpapper och kuvär

24 ark och 24 kuvär med läskpapper i elegant kartong, sändes *portofritt* till envar för endast.. 40c

Scandia Novelty Company
46 Union Block, St. Paul, Minn.

Svensk Bokhandel.

LISTA NO. 1.

Ordbok. *Engelsk-Svensk och Svensk-Engelsk.* Med fullständig uttalsbeteckning, äfvensom med utförliga underrättelser rörande brefskrifning, omfattande affärsbref, umgängesbref, rekommendationsbref etc., med formulär både på svenska och engelska, utgifven af *Fred Lönnkvist.* Rikt illustrerad. 343 stora kvartsidor, elegant inb..... $1.25

Ordbok. *Svensk-Engelsk och Engelsk-Svensk.* Reviderad och tillökad, innehållande 785 sidor. Smakfullt inb. 75c

Ordbok. *Svensk-Engelsk.* Fick-format. Innehållande omkring 18,000 svenska ord med engelsk tolkning, jemte svensk-engelsk brefställare, etikettens regler eller sättet att vara, allmännyttiga underrättelser, affärsformulär, m. m. 2¼x5⅜ tum. 192 sidor. I fint clothband..... 25c
Do., Marocco band med guldsnitt.. 50c

—*Engelsk-Svensk.* Fick-format. Clothband..... 25c
Do., Marocco band med guldsnitt.. 50c

—*Engelsk-Svensk och Svensk-Engelsk.* Fick-format. Clothband..... 50c
Do., i marocco..... 75c

Swedish-English Conversations-Teacher med fullständig uttalsbeteckning. En vägledning för nybegynnare, invandrare och andra, som inom kort tid vilja lära sig läsa, skrifva och tala det engelska språket. Pris i papperomslag..... 35c
Do., i clothband..... 75c

Nilsson, Olaf A. *Nordamerika.* Geografisk och statistisk handbok för Amerikas svenskar. 224 sidor..... 40c

Guitarklangen. En samling af lifligt sånger satta med ackompagnemang för gultar. Vackert bunden i cloth.... 75c
Do., i marocco med guldsnitt.... $1.00

Strömkarlen. Praktisk lärobok för violin..... 50c

Svenska Bilder och Vrångbilder. Humoresker, skizzer och berättelser, af Sigurd. 1-II del. 390 sidor..... 60c

Sällskapsspelet "Vitterlek" är ett familjetidsfördrif, hvari så väl äldre som yngre kunna deltaga. Tryckt i två färger. Pris pr. lek..... 40c

LISTA NO. 2.

Heidenstam, G. von. *Swedish life in town and country.* With 16 fine illustrations. 270 pages, cloth bound.. $1.00

Fletcher, C. R. L. *Gustavus Adolphus and the struggle of protestantism for existence.* Illustrated. 316 pages, cloth bound..... $1.25

Bain, Nisbet R. *Charles XII and the collapse of the swedish empire 1682—1719.* Illustrated. 329 pages, cloth bound..... $1.50

Svensk-Amerikansk Kokbok, upptagande så väl svenska som engelska rätter, på båda språken. En oumbärlig hjälpreda för husmödrar samt kokerskor i amerikanska familjer. Kartonerad..... $1.25

Svensk-Amerikansk Handbok i Kokkonsten. Sättet att bereda 150 soppor af kött, fisk, frukt, mjölk, etc., med hvad dertill tillbehör..... 25c

Svensk-Amerikanska Hönsbok. Handledning i skötseln af höns, ankor, gäss, kalkoner, pärlhöns och påfåglar. 72 illustrationer. Häftad..... 40c

Blanche, August. *Hyrkuskens Berättelser.* 340 sidor..... 50c

—*Vålnaden.* Roman. Två delar. 484 sidor..... $1.00

Hand-Biblar. Svenska upplagan med förklaringar. Försedd med en fullständig serie nya kartor, som illustrera Palestina och det angränsande landets geografi från tidigaste dagar med de allra nyaste upptäckterna äfven inbegripna.

Style 75 S.—Bunden i fin Satin, förgylf titel å ryggen, skarpa hörn, röda kanter..... $1.25

Style 76 S.—Bunden i fransk marocco, mjuk, förgyld titel å rygg och permar, runda hörn, röda kanter under guld..... $2.00

Style 77 S.—Bunden i "Imperial Seal", "Divinity Circuit", förgyld titel å rygg och permar, röda kanter under guld..... $2.50

Hemlands-Klockan. Andliga sånger med musik. Clothband..... $1.00

C. RASMUSSEN PUB. CO.,
722-724 So. 4 St., Minneapolis, Minn.